

Veertigdagen tijd.

Toen Jezus zo'n 30 jaar hier op aarde had rondgelopen, dacht hij na over wat de zin van het leven was. Hij had zoal van alles gezien en meegemaakt en zag ook hoe de mensen leefden.

Hoogstwaarschijnlijk deed hij daar zelf ook aan mee en nu kwam hij op het punt dat hij dacht: is dat het nu, wat wil ik aan met mijn leven. Om daar eens goed over na te denken trekt hij zich terug op een rustige plek, doen mensen tegenwoordig ook om na te denken over wat zij of hij wil met zijn leven. En na 40 dagen keert hij terug. En hij heeft een besluit genomen. Hij wil niet meer meedoen aan de norm van de samenleving en de weg gaan van de opwaartse beweging. Hij heeft ervoor gekozen een andere weg in te slaan. Hij wil zich niet meer laten leiden door de verleidingen van steeds maar meer, van macht, van leven ten koste van anderen. Nee, hij heeft besloten voor de weg van de neerwaartse beweging. De weg van de neerwaartse beweging zoals we hoorden in de gedachte uit het boek 'Hier en Nu'.

En in zijn verdere leven zien we hoe hij inhoud en invulling geeft aan die nieuwe levenshouding. Hij gaat de weg van de neerwaartse beweging, die afdalende weg naar de gevangenen, de vluchtelingen, de eenzamen, de hongerigen, de stervenden, de gefolterden, de thuislozen ... Het is de weg naar allen die om mededogen vragen.

En daarmee zijn we ook bij de Hongerdoek van Sokey Edorh. Deze Hongerdoek met als titel 'God onder ons' geeft de 7 werken van barmhartigheid weer uit Matheüs 25; 31-36 waarin de 7 werken van barmhartigheid vermeld staan.

Vandaag heb ik gekozen voor het beeld die vrouw die midden op de doek staat. Zij trekt een kar met een watervat en zij wordt daarbij geholpen door twee kinderen die de kar mee voortduwen.

De vrouw straalt een kracht uit die veel mensen aan de onderkant van de samenleving en van landen in het Zuiden in zich dragen. Daarnaast en dan even een teruggrijpen op afgelopen dinsdag 8 maart, wellicht door de carnaval niet opgemerkt, toen het internationale vrouwendag was. Vrouwen zijn, de mannen ten spijt, de dragende krachten onder ontwikkeling en vooruitgang.

Ondanks alle tegenslagen, ondanks alle negatieve verhalen over mensen aan de onderkant van de samenleving zijn deze mensen telkens weer in staat hun rug te rechten en steeds opnieuw de moed te verzamelen om verder te gaan en weer nieuwe kansen te grijpen.

De vrouw staat ook symbool voor al die mensen dichtbij en ver weg die elke dag weer een beroep doen op onze solidariteit en wellicht op ons mededogen. Die van ons vragen om niet langer ons te laten verleiden door de reclames van steeds maar meer, steeds maar mooier, steeds maar meer consumptie ten koste van het milieu, ten koste van medemensen, ten koste van ons eigen leven.

Het is niet voor niets dat elk jaar aan het begin van de vastentijd het evangelieverhaal klinkt van Jezus in de woestijn. Elk jaar opnieuw worden we 40 dagen voor Pasen uitgenodigd om ons te bezinnen op ons leven en op onze manier van leven. We worden uitgenodigd ons af te vragen: Welke kant wil ik uit met mijn leven, welke keuze maak ik: die van rijkdom, macht, aanzien ... of ... durf ik als Jezus te kiezen voor de weg van de neerwaartse beweging, de weg van de 7 werken van barmhartigheid, de weg naar hen de hongerigen, de zieken, de gevangenen, de vreemdelingen en thuislozen, zoals uitgebeeld op het hongerdoek vandaag in deze viering gesymboliseerd door de vrouw in het midden, die dagelijks een beroep op mij doen. Zij zijn dichtbij hier op straat in Venlo of zelfs misschien wel bij u op straat of ze zijn ver weg zoals nu in de vastentijd de Maya's in Guatemala die in de vastentijd centraal staan.

Elke dag weer sta ik, staan wij voor die keuze. Aan ieder van ons is het om een keuze te maken en ieder is daar persoonlijk voor verantwoordelijk. Jezus wijst ons vandaag een weg en misschien is dat ook wel mijn of onze weg. 40 dagen om de keuze te maken. Ik wens ons aan het begin van deze Veertigdagentijd een goede en zinvolle vastentijd toe en hoop dat u en ik met Pasen als herboren, als op-standige mensen uit deze periode mogen komen.

Hub van den Bosch